

**Сорохан
Цвітомир Дмитрович**

Інженер-механік, фахівець
у сфері транспортування газу,
управлінець

Народився 16 квітня 1949 р. у смт Кути Косівського району Івано-Франківської області.

У 1971 р. із відзнакою закінчив Івано-Франківський інститут нафти й газу та отримав диплом за фахом «Проектування і спорудження газопроводів, газосховищ та нафтобаз».

За направленням почав працювати у тресті «Ленгазспецстрой» (м. Ленінград). З 1971 до 1976 р. Цвітомир Сорохан пройшов шлях від майстра до начальника комплексного будівельно-монтажного потоку з будівництва магістральних газонафтопроводів. Брав участь у будівництві магістральних газопроводів Торжок–Мінськ–Івацевичі, Івацевичі–Долина, Валдай–Псков–Рига, нафтопроводу «Дружба».

У 1976 р. він перейшов до Мінської дирекції Міністерства газової промисловості, де був призначений на посаду головного інженера і пропрацював десять років. Активно долучався до проектування й будівництва об'єктів газотранспортних систем у Білорусі, Прибалтиці та Калінінградській області Росії.

У 80-ті рр. XX ст. за розпорядженням керівництва Міністерства газової промисловості неодноразово обіймав посаду відповідального уповноваженого з введення в експлуатацію об'єктів на Крайній Півночі, серед яких магістральний газопровід Уренгой–Помари–Ужгород, Уренгой–Сургут–Челябінськ.

У 1986 р. Цвітомир Сорохан був переведений на роботу у виробниче об'єднання «Західтрансгаз» Мінгазпрому, яке займалося будівництвом і експлуатацією об'єктів газотранспортної системи на північному заході Радянського Союзу. У 1992 р. це підприємство було реорганізоване у ВАТ «Белтрансгаз». Тут Цвітомир Дмитрович пройшов в шлях від головного механіка (з 1976 р.) до першого заступника генерального директора — головного інженера (1998–2011).

З 2011 р. працює заступником директора — головним інженером Представництва ВАТ «Газпром» у Республіці Білорусь.

За період своєї діяльності зробив вагомий внесок у газифікацію Республіки Білорусь, збільшення транзитних потужностей і розвиток підземних сховищ природного газу Білорусі, Прибалтики й Калінінградської області Російської Федерації. Брав безпосередню участь в організації підготовки фахівців для газотранспортної системи у Новополюцькому технічному університеті.

Цвітомир Дмитрович має більше 30 наукових праць і патентів на винаходи. У його дослідженнях висвітлені проблеми забезпечення надійності та безпеки роботи магістральних газопроводів, визначення залишкового ресурсу лінійної частини МГ, нові методи ремонту тощо.

Він нагороджений орденом Пошани. Йому присвоєно звання «Заслужений енергетик Республіки Білорусь», «Почесний працівник газової промисловості», «Відмінник газової промисловості».

**Стасенко
Володимир
Миколайович**

Кандидат технічних наук,
академік УНГА, фахівець
у сфері розробки нафтових
і газових родовищ

Народився 31 травня 1953 р. у с. Нижня Стинава Стрийського району Львівської області.

У 1973 р. почав працювати робітником, а згодом — помічником бурильника нафторозвідувальної експедиції глибокого буріння № 2 (м. Печора, Комі АРСР). У 1974 р. був помічником бурильника у Котурдепінському управлінні бурових робіт (м. Котурдепе, Туркменська РСР).

У 1975 р. В. М. Стасенко здобув освіту в ІФНГу (спеціальність «Технологія та комплексна механізація розробки нафтових і газових родовищ»). Працював бурильником, буровим майстром, старшим інженером — технологом групи промивальних рідин, старшим інженером цеху труб і турбобурів, начальником бурової у Полтавському управлінні бурових робіт ВО «Укргазпром».

У 1983 р. був призначений на посаду заступника начальника центральної інженерно-технологічної служби управління бурових робіт, потім — начальника центральної інженерно-технологічної служби Полтавського УБР. Через два роки очолив

профком Полтавського обкому профспілок робітників нафтової та газової промисловості. У 1986 р. Володимир Миколайович став заступником начальника управління бурових робіт. У 1988 р. на конференції колективу Полтавського УБР був обраний на посаду начальника цього управління. Протягом 1999–2002 рр. працював начальником виробничо-технічного відділу Полтавського відділення бурових робіт управління «Укрбургаз», упродовж 2002–2010 рр. — заступником директора Департаменту з видобування газу та нафти НАК «Нафтогаз України». З 2010 р. є головним фахівцем цього департаменту. Опікується питаннями організації та контролю проведення бурових робіт.

Під керівництвом В. М. Стасенка успішно проведено буріння свердловин на Яблунівському ГКР, Новомиколаївському ГКР, Приазовському газовому родовищі, Солохівському ПСГ (більше 120 свердловин), а також пробурено понадглибокі експлуатаційні та пошуково-розвідувальні (5500–6000 м) свердловини на Валюхівському, Котелевському, Семенцівському, Семеренківському, Гадяцькому, Руновщинському й інших родовищах і площах.

У 1992 р. він вступив в аспірантуру ІФНГу. У 1995 р. йому присвоєно науковий ступінь кандидата технічних наук.

Є автором понад 40 опублікованих наукових праць та семи винаходів. Протягом 1994–1998 рр. його обирали депутатом Полтавської обласної ради, упродовж 1998–2002 рр. та 2002–2006 рр. — депутатом Полтавської міської ради.

За економію матеріалів і ресурсів під час проведення бурових робіт на Яблунівському родовищі Володимир Миколайович був нагороджений бронзовою медаллю ВДНГ. Він — відмінник газової промисловості, почесний працівник АТ «Укргазпром».

Удостоєний ордена святого рівноапостольного князя Володимира Великого III ст.